

[Nina Andersen.]

Jeg sammen med andre Kvinder fra „Socialdemokratisk Kvindeforening“ til Svangerskabskommissionen sendte et Forslag om Oprettelse af Seksualklinikker, havde vi heri begrænset Klinikernes Virksomhed til Vejledning i Brugen af antikonceptionelle Midler, ikke fordi vi oversaa, at der kunde være mange andre Omraader inden for Seksuallivet, som beredte Vanskeligheder, og hvor det derfor kunde være ønskeligt at give Mulighed for Raad og Vejledning, nej, simpelt hen fordi vi ikke troede, at Tiden var moden, og derfor foreslog Vejledning i Antikonception som det første Skridt paa Vejen. Jeg kan derfor udtale min Tilfredshed med den Form, som § 9, 1ste Stykke, angaaende Klinikernes Formaal har faaet, idet Ordet Seksualhygiejne efter min Opfattelse maa dække ikke blot Antikonception, men ogsaa Behandlingen af andre Forhold inden for Seksuallivet. Bestemmelsen om, at Klinikker skal oprettes i Tilslutning til de offentlige Sygehuse, fører efter min Opfattelse hele dette Spørgsmaal op i et mere sundt Plan.

Jeg vender mig herefter til Lovforslaget angaaende Reklamer og Salg af svangerskabsforebyggende Midler. Medens der i Henhold til Straffelovens nugældende § 235 er Forbud mod Bekendtgørelse af Salg af Genstande, der er svangerskabsforebyggende, foreslaas det i naturlig Konsekvens af, at Oprettelsen af de nævnte Seksualklinikker er Udtryk for en ændret Stilling til Brugen af antikonceptionelle Midler, at kun forargelig Reklame kan straffes. At svangerskabsforebyggende Midler kun maa sælges, naar de er godkendt af Sundhedsstyrelsen, indeholder en Betygelse for Befolkningen, for ikke alt det, der har været forhandlet under Betegnelsen svangerskabsforebyggende, har været i Overensstemmelse med denne Betegnelse, og heller ikke alle Midlerne har været ufarlige. Der foreslaas endvidere, at Salget af saadanne Genstande eller Stoffer kun maa ske fra Apoteker eller autoriserede Udsalgssteder, og det synes mig, at dette er et velgnet Middel til at bringe Salget bort fra den hemmelige og uappetitlige Smaagade-trafik, som er omtalt i Svangerskabskommissionens Betænkning, og som har kastet et odiøst Skær over Brugen af antikonceptionelle Midler eller i hvert Tilfælde Købet af dem. Men der rejser sig for mig i denne Forbindelse et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om kontrolerede Priser. Der er en betydelig højere Pris paa disse Varer her i Landet, end de sælges til f. Eks. i Sverige

gennem Rigsforbundet for seksual Oplysning; dette sælger eksempelvis et bestemt forebyggende Middel for Kvinder til 2 Kr., som her i Landet koster 5 Kr. Naar Salget nu her foreslaas monopoliseret, er der efter min Opfattelse en rimelig Anledning til tillige at kontrolere Priserne.

Da jeg gaar ud fra, at dette Spørgsmaal og ogsaa andre opstaaende Spørgsmaal bør forhandles i et Udvalg, agter jeg ved Forhandlingernes Slutning at stille Forslag om, at et Udvalg nedsættes, og jeg vil da slutte med at takke den højtærede Justitsminister for Fremsettelsen af Forslaget og tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af dette Forslag, der vedrører et saa alvorligt og dybtgaaende Spørgsmaal som Svangerskabsafbrydelse.

Inger Gautier Schmit: I 1932 nedsatte Justitsminister Zahle som bekendt den Kommission, hvis Resultat vi her drøfter, idet det foreliggende Forslag i hvert Fald til en vis Grad knytter sig til denne Kommissions Betænkning. Betænkningen fremkommer med et stort Flertal og et ganske lille Mindretal. Naar Kommissionsbehandlingen har faaet det Udfald, den fik, nemlig at et overvejende Flertal har sluttet sig sammen mod et ganske lille Mindretal, tror jeg ikke, man kan sige, at dette er Udtryk for den danske Befolknings Mentalitet over for hele dette Spørgsmaal. Nej, jeg tror, det ligger noget i, at Kommissionen blev sammensat, som den blev. Justitsministeren har ligesom foranlediget, sikkert i den allerbedste Mening over for Sagens Løsning, at Udviklingen inden for Kommissionsarbejdet tog den Form, som den tog. Thi ser man paa de Repræsentanter, der sad i Kommissionen, vil man se, at Lægerne i en overvejende Grad var repræsenteret ved københavnske Læger, og Læger, som i overvejende Grad har med Svangerskabssager at gøre. Man ser tillige, at der i Kommissionen var en stærk Repræsentation for københavnske Jurister, som i overvejende Grad har med Nævningesager at gøre. Man ser, at Kommissionen i overvejende Grad repræsenterede Kvinder og Kvindeorganisationer, der som deres Programpunkt netop har seksuel Oplysning og Fritagelse for Straf for Fosterfordrivelse.

Det er jo ikke mærkeligt, at en Kommission med den Sammensætning paa Forhaand er klar til at indtage en positiv Stilling til en ret vidtgaaende Lovgivning med Hensyn til Svangerskabsafbrydelse. Det vilde være ganske mærkeligt andet. Men dette behøver jo ikke at være Udtryk for,